

მართება

წ. 2 მანეთი

კანკალი 1 თვით 50 მანეთი, ცალკე ნიშნით
 კვლავ 2 მანეთი. კანკალით ფასი ზრდად
 ღებ ზეგონის სტრუქტურა 4 მანეთი. მათი
 3 მან. სამკლავობარო კანკალით ღებ
 მისა 80 მანეთი. ნიხა კანკალით ღებ
 რედაქცია და კანკალის ადრესი: რუსთაველის ზრ. № 24.
 ტელეფონი 16-62.

შაბათს, 27 დეკემბერს სოფ. კანკალი (გურია) დანიშნულია საორ-მოცო პანაშვიდი უფროსი გარდაცვლილს
სავერიანა ჩინოსროს ქე წულაქის
 მისა: სენებლათ, რასაც აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ ღებ მწყ-ხარებაში მყოფნი დედა ფედოსია, ძმა ვასილ ჩინოსროს ძე წულაქე, რძალი მარგალიტა, ძმის წულაქე: სეროიფა და თამარიქა, დე-ბი: ფადინე და ერვინია, სიძეები: ლადიკო კლანდაძე და პართენ გოგუძე. (ფ. 2-1)

ღამით დაწვრილებული დედა ეკატერინე, ძმა გიორგი მეფელი-თოჯო, დედი და დან შვილები, სიძე ფარიანო კვიციანი აუწყებენ ნათესავთ, ნაცნობთ და ახლობლებს, რომ შაბათს 27 დეკემბერს და-ნიშნულია წლის წირვა და პანაშვიდი მათთვის ძვირფასის სახლ-ბო გვარდიელის
გერგანა გიჭიანს ქე მარგანიშვილის
 ხსოვნით აღსანიშნავთ. სოფ. სამების (გურია) სასაფლაოზე, რომე-ლაქ ვიჩქვლათ დედა სიძეებთან შეტყუების დროს 19 დეკემბერს, 1918 წელს. (8375 2-1)

ღამად დაწვრილებული დედა მელანია, ძმა თემურაზი, დედი: პი-სტრა ჯაყელი და პაპულია ასათიანისა, ძმები: დავითი და კონ-სტანტინე აბულაძენი, ძმობი: მარბარე ფარიანოს ასული და ლტბა პარმენის ასული და სიძე კოსტა ასათიანი აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ 27 დეკემბერს ს. ოქროსქედის მთავარანგელოზის ეკლესიაში გადბთლი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი ძვირფასის
ნარკ და ლუკა თემურაზის ძევის აგულაქაძის
 სულის მოსახსენებლად. (8383 2-1)

მოითხოვეთ ყველგან
 უმაღლესი ხარისხის

კონიაკი

ღაბარაყი

ი. ძ. ლაზარევის

თფილიბი კირონი ქ. № 19. (8366-4-2)

გიილაგა ხალის მოწარა
„მშობლის მემორიალს“

მხოლოდ ქალაქ გურეთ. ყურნალი ღირს თვეში-2 მან. მისამართი: თფილისი, აეროთბისი რედაქცია, ემშავის მათრახისათვის. (ფ. 2)

აზიერ-პავსანიის რეგულაციისათვის მოწოდებანი
 აზიერ-პავსანიის კონფერენცია გახსნა ბაქოში. სახელი ნაწილი მწყობრ-რათ ჩატარდა. მოგვიან კარგი და ქრ-მარტო სიტყვებ და აზრი წარმოიტკმა. ორივე მხარე სადარბაზო სიტყვებში ერთი მეორეს კითხვ მერხმობისა და ძმობის გრძნობებში ეფიქრებოდნენ. ხოლო როდესაც დეკლარაციებმა ათავანით პროგრამები წამოაყენეს. გამოიჩინა, რომ ზოგიერთ კონფერენციის სიმბე-თის დეკლარაცია არ აღმოჩნდა მომზად-დებული და კონფერენცია გადაიღო. აზიერ-პავსანიის დეკლარაციის შეტყუება წინადადება აზიერ-პავსანიის ყველა რეს-პუბლიკების კონფერენციის მოწვევის შესახებ. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ასეთი კონფერენცია ძვირად სავარა და ნაკაფ-ფერია იქნებოდა. ყოველდღეობის საფა-კითხვები და მათ შორის ტერიტორია-ლური, უფრო ადვილათა და უმტკივნე-ულთ გადარჩებოდა ასეთ საერთო კონფერენციაზე. ასეთ წინადადებას ყოველ შესაფერ შესაძლებელს დროს ად-გენდა ჩვენი მთავრობა, მაგრამ მან აქამდე ვერ მოვა სათანადო გამოძახი-ლი სიმბეთის მმართველ წრეებში. ეხლა, როგორც იკვეცა, სიმბეთის დეკლარაციის განუხებლობა; ასეთი წი-ნადადება ჩვენ პრინციპიალათ მომბ-რე ვართ, ხოლო წინასწარ მთავ-რობას უნდა მოველაპარაკოთ. გა-ზრე „აზიერ-პავსანიის“ გამოცემით კი აღიერებულნი დეკლარაციის თთქის სა-ქართველო-სიმბეთ-ადრებუანის კონ-ფერენციის საკითხი კი დაუყენებია. საქმე გურეთში იმით გათავდა, რომ ბაქოს კონფერენცია შეწყდა იმ მიზნით,

ფერენციაზე თფილისში. არ არის გა-მორკვეული ის ვადა, რომლითაც შე-წყდა კონფერენციის მუშაობა. მისი გა-ნახლება მიავიზობებს მინდობი. დიდი ხნით ამ საქმის გაქიანურება ყოვლად მიუტყვებელი შეცდომა, კიდევ მეტი-დანაშაულებ კი იქნება. დღევანდელ ისტორიულ პირობებში, როდესაც ერ-თი დღის ცხოვრება ჩვეულებრივ დროის ათეული წლების ისტორიას უდრის თავის შინაარსითა და მნიშ-ვნელობით, ყოვლად მიუტყვებელი იქ-ნება საქმის გაქიანურება. ამირ-კავკასიის რესპუბლიკათა საკითხი, როგორც სხანს, უკვე დადგა ევროპის მუშაობის წესრიგში და ჩვენი ხმაშე-ყობილი პოლიტიკური კონცერტი დიდ ვალუნას მოახდენდა ჩვენი სასარგებ-ლოთ იქ, სადაც ჯერ არს, და ჩვენ ვი-ცით, რომ საქართველოს საგარეო საპი-ნისტროს მიერ კვლავინდებურათ ჩინე-ბული პარტიკურა დაიწერება ასეთი კონცერტისთვის, ხოლო სამშვიდობო პანაშვილისთვის თფილისთან რეზონანსი იშვიათათ აქვს ხალხე რომელიმე დარ-ბაზ ქალაქს.

საქართველოს დემოკრატია მოვლოდ-ნელათ მოელის თავის დედა ქალაქში ამირ-კავკასიის ყველა რესპუბლიკათა კონფერენციის ორ დღეეცაცის სიმბე-თისა და ადრებუანის. ვთხოვთ, კე-თალ იყოს თქვენი მობრძანება.

მოსახლისათვის გურიის პროკოპანის
 მოხალისეთა არმა დადგვისიან მი-ქენება.

მან ვერ შესძლო ბალშევიკების შე-ნესვრა და წესრიგის დაყარება. პი-რით, თუ რომე უპარტიკობაზე შეიძ-ლება დაარაკი, ეს უპარტიკობა უფ-რო ბალშევიკების მხარეზეა.

რასაკვირველია, შეუძლებელია იმის თქმა, ვითომ ბალშევიკების გამარჯვებ-იყოს უზრუნველყოფილი. დღევანდელ პირობებში მოსახლენულია მხოლოდ ანარქიის განგრობა და გაღვივება.

ეს გარემოება, რასაკვირველია, უკუხ-ვერ ასწავლის ვერც ბალშევიკებს და ვერც მოხალისეთა ლაშქარს და ეს ორი დამრღვევი ძალა კვლავ განგრობის თავის მოღვაწეობას; ეს არის დანაწი-ლებული და დანგრეული რუსეთის შეკრ-ბა-თუმცა სხვადასხვა დროის ქვეშ.

მაგრამ რუსეთის შეკრება დღეს ზომ-შეუძლებელია იმე, თუ ყოველ რუსე-თის სხვადასხვა განაპირა ადგილები ძა-ლით არ იქნა დამორჩილებული.

ბალშევიკებმა და მოხალისებმა არა ერთხელ სცადეს ჩამოშორებულ ადგი-ლებს და იორილება, მაგრამ ამაოდ.

მოხალისეთა ლაშქარი იმედს მაინც არ კარგავდა, მით უმეტეს, რომ ევრო-პის იმპერიული კონფერენციის საქმი-ბას უწყვედენ მას უფლით და სტრასთ-იარლით.

მაგრამ იმპერიული კონფერენცია არა-ფერის იძლევიან. მათ იმედი ჰქონდათ, რომ დღევანდელი რუსეთში წესრიგის აღდ-გენდა და ანარქიის ბოლოს მოუღებდა. და რაკი მოხალისეთა ლაშქარმა ეს ვერ-შესძლო, ამიტომ მას დახმარების იმე-დაც ნაკლებათ უნდა ჰქონდეს მომ-ავალი.

ეს არის, რომ ფრთხილ აკვირს მოხა-ლიეთა სარდლობა და წამბადარ საქ-მის გამოსაკეთებლად უტიღერეს ზომებს აღიბინებს.

მოხალისეთა ლაშქრის სარდლობა ერთხელ კიდევ მიმართავს საშინელ პროვოკაციას. მისი განზრახვაა მოაწი-ფოს ევროპას, ვითომ ბალშევიკები სა-ქართველოს ემარბიან, ვითომ საქარ-თველო ომსაღუთთან და ადრებუანთან ერთად კავშირის სომხეთის წინააღ-მდეგ. ამ უსიყვმილო პროვოკაციით მოხალისეთა ლაშქრის სარდლობა ფიქ-რობს ერთბაშად ორი კურდღლის და-ჭერას: მის სურს გაგვაზიოს ევროპის თვალში და იმედი დროს გადაგვამტე-როს სომხეთს, აქტას ამ უკანასკნელს ცრუ იმედები, ვითომ ამირ-კავკასიის რესპუბლიკების კავშირში კი არ არის ხსნა, არამედ მოხალისეთა ლაშქრის ერთგულებათ.

მაგრამ ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ ეს პროვოკაცია უკანასკნელი იმე-კენება მომავლადის, ის ნათლად გვი-

ჩათვლი. ეროვნულ დემოკრატები სრუ-ლიად გულწრფელად თვლიან აგრარულ რეფორმის უახლოეს აქტად. მათს ფი-სილოგიას სხვა რამის თქმა არ შეუძ-ლია.

ის მემამულე, რომელსაც გუშინ მიწა ჩამოარაგეს, დღეს მიწას არ იყიდის, კიდევ რომ ბევრი ჰქონდეს ფული. ის პირიქით უმეტეს შემთხვევაში გაპყვი-ბის მიწას, რომელიც ნორმაში დაუტო-ვებს, სხვათა შორის იმეტი, რომ გლე-ხები არ უწყენენ მას ტყობა მუშაობო-ბას. მეტადიერ ისეთი მემამულე, რომე-ლიც თითონ არ იყიდა და არც ახლა ეყვეა მეურნეობას. უნდა ვიფიქროთ, ასეთი ყოველი მემამულე მამულაში აღებულ ფულს ვაჭარბაში დატრია-ლებს, გლეხი კიდევ ნაყიდ მამულს და-ამტუვებს.

მართალია, შეყვიდას უფრო შედგე-ბული გლეხი. მაგრამ მერე რა? ჩვენ ხომ არ ჩამოგვირთმევია უკანასკნელ აღლავში მიწა იმავთის, ვინც თითონ არ ატუვებს, რადგან იმ თავიდანვე კარგათ ვავუჩინებთ კბილები ესერების აგთანასწორებულ მფლობელობას ხან-გამოშვებით გადანაწილებით.

მას რა საბუთით არ აძლევთ მიწის გაყიდვის ნებას იმას, ვის საკუთრება-შიაც თქვენ დასტოვით ეს მიწა?

კიდევ მეტყვიან: დატოვების ნორმა გავქვს, ყიდვის ნორმაც უნდა იყოს, ე. ი. მაქიმუმის დაწესების მოთხოვნა.

მაგრამ იმას, რაც პარველ წერიაში ვთქვი მფლობელობის მაქიმუმის შე-სახებ, უნდა დაგვმატო კიდევ შემდეგი. ვთქვათ დროებით დაგაყვივით შექმნი-სახლავარი. მერე როგორ გინდათ ამ ზომის პრაქტიკული განხორციელება? ივანეს სურს პეტრესგან იყიდოს მიწა. პეტრეს ნება აქვს გაყიდოს, მაგრამ ივანესგან მოითხოვთ დაუტოვების შეი-ლი დეკლარაციის მეტი ხომ არ გვაქსო. როგორ, მიწის მხოლოდ მოწვევის ივა-ნეს, რომ თავისი მამულეები გაზომოს, თუ მხოლოდ მის მიწის მასს დასაყვივით, რომ მას მავალითად ხუთი დეკატრა ქვს და კიდევ შეუძლია ორი დეკატრის შე-ძენა. გაზომავს გარდა კატეგორიის გა-მორკვევის ზომ საქრო იქნება?

და მერე რასთვის უნდა შემოვიღოთ ასეთი გრელა და ძვირი პროკლურა? თითქმის ჩვენს დაწესებულებებს უამი-სოდ ცოტა საქმე ჰქონდეს გასაეთე-ბელი.

ყოველდღე აგრძალვა უნდა მომისპის იმ ირონიისათვის, სადაც მიწების ჩა-მორთვება დასრულებულა და 23 თე-ბერლის დღევანდელამც ამ მხრით უნ-და შეიცვლოს. (ჯ. 5)

მოსა რამ სასოფლო გარ-თველობაზე
 ვინც ცოტად მაინც უკვირდება დღე-ვანდელ ჩვენ ცხოვრებს, ის ცხადათ შეამჩნევს ერთ დიდ ნაკვს ჩვენი მართ-ველობის სერიოზი სისტემაში.

როდესაც დამუშავებული კრება იმე-შვებს ერთდროულ გადასახადს, ან სა-ინტარულს, სამაზრო ერობები, ან და-ცენტრალური მთავრობა დებულებენ პრაქტიკულ ხასითის ზომებს ეკონო-მაურ აღმოჩინების სეროში, ან სხვა რამე დარბე. არაა უდემეტი დავსვათ ის საკითხი, თუ ვინ უნდა მოიყვანოს ყველა ეს სისრულეში ბოლოს გამოდის, რომ დასახლებულ ზომებზე უნდა იხ-რებოდნენ ამ მილიციამ, ან სამაზრო ერო-ბებმა იმედი მილიციის, ან არსებული სათემო ერობების საშუალებით, ან და სამინისტროს მოხლებებმა. ჩვენ ბევრი საბუთობე გვაქვს იმის, თუ არ დამიზ-ლი ბაქონის დღს სამაზრო ცენტრებ-ში, სადაც თავმოყრილია ათასგვარი მოთხოვნები, რომელთა აშკარად-ლი დაუწყებულად რჩება, რაც იწვევს ხალხის ფართე მასისს. სამართ-ლიან გულისწერობას. ერთხელ და სე-მედამათ უნდა მივიღოთ ის უბრალო დებულება, რომ მილიციის საშუალებით ეკონომიური აღმოჩინება, სამინისტროს მოხლებით სტატისტიკის მიგვარება, ან დღეს ასრულულ სათემო გამკრობათა მეოხებით სახმებლო მობილხაციის ჩი-ტარება-დაუშვებელი უტოპია. ის მი-ჭრობა ჩვენს, რაც ანდათან ვითარ-დება ჩვენი მთავრობის ცენტრალურ დაწესებულებებში და რომელიც ყოველ

ივეს გარეშა გადადება, როგორც სენი, ჩვენი სამაზრო ერობებსაც. რამდენათაც რთულდება იქ მუშაობა და ფართოდება მათი მოქმედების სფე-რო, გახლავთ შედეგი და როგორც ასეთი ის იარსებებს მანადე, სანამ მისი გამომწვევი მიზეზი, რომელიც იმა-ლება მთელი მართველობის სისტემაში, შეუცვლელი დარჩება.

მხოლოდ ბრმა ვერ შენიშნავს, რომ ჩვენ მართვა-გამგეობის სისტემას აკლია დასრულება. ჩვენ გვაქვს ცენტრალური მთავრობის აპარატი, სამაზრო ერო-ბები, თემის ერობები და მაინც არ არის დასკვნა, არის შენობა, სახურავი, კედლები და ვერ გხედვით საძირკვეთ. თეთი ხალხი, სოფლის მცხოვრები, რაც შეადგენს ნამდვილ დემოკრ ტანს, სდაც განხე, შეყურებს გამგეობებს და ნაკ-ლებე მონაწილეობას დებულობს სახელ-მწიფოს ცხოვრებაში, მთელი მისი მო-ნაწილეობა განისახლებულია წელიწადში ერთხელ ან მ წელში ერთხელ არჩევნე-ბით. ხალხის მართველობას, როდესაც ის თვით ჩამბული უნდა იყოს სახელწი-ფოებში მუშაობაში, ჩვენ ვერ გვა-დავით. აი სწორეთ ეს გახლავთ მთავრო-კრატში, და არა ქალაქების დროზე მიუღებლობა ან პასუხის მათზე დაგვი-ნება, რასაც ჩვენში მიუროკრატისმს უწოდებენ.

ბევრი ჩვენგანი დიდ ბედნიერებად სთვლის იმ გარემოებას, რომ ჩვენ გხედვით ახალი წყობილების დამყარე-ბა, რომ ჩვენი ქვეყანა ნამდვილი taula yarasas, რომელზედაც შეგიძლიათ იდე-ო რეფორმების დაბატვა და მათ ცხოვრებაში გეტარება. ჩვენი აზრით ეს არა თუ არ არის ბედნიერება, პირი-ქით, დიდი უბედურება. სწორეთ ამით, წარსული ტრადიციების, დაგროვილ კომპლექსების უქანლობით იხსნება ის პირველ შეხედვით გასაოცარი მოვ-ლენა, რომ ჩვენი იდეალური კანონ-მდებლობა ცხოვრებაზე ნაკლებ გავლენას ახდენს.

ამ გვარ მოვლენის თავიდან ასცი-ლებლათ საქრობა ვინებლმდებლელთ გარეშე დაწინაურებულ ქვეყნების მდი-ობა გამოცდილებით, ჩვენი პირობე-ბის უკეთ შესწავლით და ვერაღოთ ე. წ. ატსტებიტიანას, განსაკუთრებით ცხოვრების ისეთ სფეროში, რასაც ვა-ჭიროს აქვს ხალხის ფართე მასასთან და მის ყოველდღიურ საქრობებსთან.

ათასი თორეტიკული მოსახლეობა, რომ მოიყვანოთ, ვერ გავიგებთ იმ ფაქტს, რომ დღევანდელს სოფელი, როგორც თავისებური ერთეული, განსახლებულ ტერიტორიით, მზიად თავის ეკლე-სიით ან სოკლით (დასავლეთ საქარ-თველოში), თავის ყოველდღიურ კირვა-რებით, მაინც წარმოადგენს იმ პირველ საფეხურს, რომელზედაც დაყრდნობი-ლია ბოლოს და ბოლოს სახელმწიფოს შენობის მთელი სიმბეძე.

გვეტყვიან—რა დროს სოფლის ერთეუ-ლებზე რამბარაკი, როდესაც ბევრ ალმა-გას სათემო საზოგადოებრივი ერობე-ბაც არ არიან შემოღებულნი. ჩვენ სწორედ ასეთი აზროვნების ხალხი გვაქვს მხედველობაში და მათ ვთქვნი-თი დამწყონ საქმე საძირკვლის გამგ-არბიდან და შემდეგ იზრუნონ შენობის სხვა ნაწილებზე. ჩვენ გადავტოვებთ ვამბობ, როგორც სამაზრო ერობა, ისე სათემო ერობები უძღურნი არიან მოფ-არონ სოფელს უფროდ. პრაქტიკული მოღვაწეობა ჩვენ გვადგენს საბუთს, რომ დღევანდელი თემი, რომელიც შე-სდება რამდენიმე სოფლიდან, ვერ წვედება სოფლის საქრობებში. სასო-ფლოების თქმს გაყავს (მავალითად) ის გზა, რომელიც ერთ თემიდან მეორე თემზე გადის, მაშინ როდესაც შიგ სო-ფელში გასაქვლელი გზა სრულიად უყუ-რადღებოთ რჩება. (ჯანა)

(დას. რული იქნება).

სპანასკელი სოფელი
 ადრებუანის მთავრობის დეკლარაცია
 22 დეკემბერს პრიმერ უსუბეკოვა დეკლარაცია გამოაქვეყნა, რომლის მთავარი მუხლები შემდეგში გამოხატება: უწინარეს ყოვლისა დეკლარაცია მწყ-ხარებით აღნიშნავს, რომ რუსეთის არც ერთ მებრძოლ ძალიანანს ჯერ არ გა-

